

[Domovská Stránka](#) > ... > [Súdne Konania](#) > [Občianskoprávne Veci](#) > [Vykonávanie Dôkazov](#) > [Estonia](#)

Vykonávanie dôkazov

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Estónsko

1 Dôkazné bremeno

1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?

Dôkazné bremeno sa riadi paragrafom 230 Občianskeho súdneho poriadku (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*), v ktorom je stanovené, že v rámci konania musí každý účastník dokázať skutočnosti, na ktorých zakladá svoje tvrdenia a námietky, pokiaľ nie je v zákone stanovené inak. Okrem toho, pokiaľ nie je v zákone stanovené inak, účastníci konania sa môžu dohodnúť na inom rozdelení dôkazného bremena, než aké vyplýva zo zákona, a na charaktere dôkazov potvrdzujúcich určité skutočnosti. Pokiaľ nie je v zákone stanovené inak, súd môže v manželskej veci, vo veci určenia otcovstva, v spore týkajúcom sa záujmov dieťaťa alebo v nesporovom konaní vykonávať dokazovanie z vlastnej iniciatívy.

1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?

Nemusia sa dokazovať skutočnosti, ktoré súd považuje za všeobecne známe. Skutočnosť, o ktorej sú dostupné spoľahlivé informácie zo zdrojov mimo konania, môže súd vyhlásiť za všeobecne známu. Rovnako sa nemusí dokazovať tvrdenie jedného z účastníkov konania týkajúce sa určitej skutočnosti, ak túto skutočnosť uzná protistrana. Uznanie znamená bezpodmienečný a výslovný súhlas s tvrdením skutočnosti, vyjadrený písomným vyhlásením adresovaným súdu alebo vyhlásením v priebehu súdneho konania, kde sa súhlas zaznamená v zápise. Uznanie je možné zrušiť iba so súhlasom protistrany, alebo ak účastník konania, ktorý ruší uznanie, dokáže, že tvrdenie týkajúce sa existencie alebo neexistencie skutočnosti je nesprávne a že uznanie bolo dôsledkom nesprávneho pochopenia skutočnosti. V takých prípadoch sa skutočnosť nepovažuje za uznanú. Skutočnosť sa považuje za uznanú, pokiaľ druhá strana výslovne nespochybnila tvrdenie týkajúce sa skutkovej okolnosti a úmysel spochybniť skutočnosť zjavne nevyplýva z iných vyhlásení dotknutej strany.

1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?

Súd na základe právnych predpisov zo všetkých hľadísk, dôkladne a objektívne zhodnotí každý dôkaz a podľa svojho svedomia prijme rozhodnutie, či je tvrdenie účastníka konania dokázané, pričom prihliadne okrem iného na akúkoľvek dohodu medzi účastníkmi konania týkajúcu sa poskytnutia dôkazu.

2 Získavanie dôkazov

2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?

Hoci je v paragrafe 236 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku stanovené, že vo všeobecnosti by dotknutí účastníci konania mali požiadať súd o získanie dôkazu, v paragrafe 230 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sú uvedené prípady, keď súd môže získať dôkaz z vlastnej iniciatívy. Pokiaľ nie je v zákone stanovené inak, súd

môže v manželskej veci, vo veci určenia otcovstva, v spore týkajúcom sa záujmov dieťaťa alebo v nesporovom konaní vykonávať dokazovanie z vlastnej iniciatívy.

2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?

Ak sa pre hodnotenie dôkazu vyžaduje získanie ďalšieho dôkazu, súd to zariadi rozhodnutím, ktorého prijatie oznámi účastníkom konania. Ak je potrebné vykonať dôkaz mimo miestnej príslušnosti súdu konajúceho v danej veci, súd pojednávajúci v danej veci môže poslať žiadosť o odovzdanie dôkazov s cieľom prijať rozhodnutie o vykonaní procesného úkonu na súde, v ktorého miestnej príslušnosti je možné tento dôkaz vykonať. Dôkaz sa môže vykonať aj mimo územia Estónska.

Po prijatí rozhodnutia sa dôkaz musí vykonať v súlade s ustanoveniami kapitol 27 až 32 Občianskeho súdneho poriadku, ktorými sa upravuje vykonávanie dôkazov v závislosti od druhu dôkazu.

2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?

Súd môže odmietnuť návrh na vykonanie dôkazu, ak:

1. sa dôkaz netýka danej veci (najmä ak preukázanú skutočnosť už netreba dokazovať alebo ak sa súd domnieva, že o danej skutočnosti už boli poskytnuté dostatočné dôkazy);
2. sa podľa právnych predpisov alebo na základe dohody medzi účastníkmi konania musí skutočnosť preukázať dôkazom určitého druhu alebo formy, ale požaduje sa vykonanie dôkazu iného druhu alebo formy;
3. je dôkaz nedostupný, najmä ak nie sú známe informácie o svedkoch alebo o mieste, kde sa nachádzajú dokumenty, prípadne ak je význam dôkazu neúmerný času potrebnému na jeho vykonanie alebo iným súvisiacim ťažkostiam;
4. bol návrh na vykonanie dôkazu podaný neskoro;
5. potreba vykonania dôkazu nie je odôvodnená;
6. účastník konania požadujúci vykonanie dôkazu nevykoná zálohovú platbu požadovanú súdom na pokrytie nákladov vznikajúcich pri vykonávaní dôkazu.

2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?

Podľa paragrafu 229 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je dôkazom v občianskoprávnej veci každá informácia v procesnej forme stanovenej právnymi predpismi, pomocou ktorej súd spôsobom stanoveným v právnych predpisoch zistí, či existujú určité skutočnosti, na ktorých sú založené tvrdenia a námietky účastníkov konania, ako aj iné skutočnosti významné pre spravodlivé rozhodnutie v danej veci.

Podľa odseku 2 môže byť dôkazom svedecká výpoveď, prísažné vyhlásenie účastníka konania, listinný dôkaz, materiálny dôkaz, obhliadka miesta alebo znalecký posudok. V rámci nesporového alebo zjednodušeného konania môže súd považovať za dostatočné na dokázanie skutočností aj iné dôkazné prostriedky vrátane vyhlásenia účastníka konania bez prísahy.

2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?

1. Svedecká výpoveď

Podľa paragrafu 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže byť každá osoba, ktorej sú známe skutočnosti relevantné pre danú vec, vypočutá ako svedok, pokiaľ nie je účastníkom konania alebo zástupcom účastníka konania v danej veci. Svedkovia poskytnú informácie týkajúce sa skutočností, ktoré si priamo povšimli. Osoba predvolaná ako svedok je povinná dostaviť sa na súd a podať pred súdom pravdivú výpoveď týkajúcu sa skutočností, ktoré sú jej známe. Svedka je možné požiadať, aby namiesto účasti na pojednávaní poskytol písomné vyhlásenie, ak by jeho prítomnosť na súde predstavovala pre neho nadmernú záťaž a ak pri zohľadnení obsahu otázok a osobných vlastností svedka súd považuje písomné svedectvo za dostatočné na poskytnutie dôkazu. Alternatívne môže súd použiť záznam z vypočutia svedka v rámci iného súdneho konania, ak to zjavne zjednoduší konanie a ak súd môže predpokladať, že dokáže v potrebnej miere posúdiť záznam bez priameho

kladenia otázok svedkovi.

Každý svedok sa vypočuje samostatne. Svedkovia, ktorí ešte neboli vypočutí, nesmú byť prítomní v súdnej miestnosti počas pojednávania v danej veci. Ak má súd dôvod domnievať sa, že svedok sa obáva alebo má iný dôvod, prečo nevypovedať pred súdom pravdivo v prítomnosti účastníka konania, alebo ak účastník konania ovplyvňuje výpoveď svedka rušením alebo iným spôsobom, súd môže nariadiť, aby táto osoba opustila súdnu miestnosť počas vypočúvania svedka. V takých prípadoch sa účastníkovi konania po jeho návrate prečíta výpoveď svedka. Dotknutý účastník konania má právo klásť svedkovi otázky. Ak je výpoveď svedka protirečivá, súd ho môže vypočuť a klásť mu otázky viackrát počas toho istého súdneho konania.

V prípade písomného vyhlásenia majú účastníci konania právo položiť svedkovi prostredníctvom súdu písomné otázky. Súd určí, na ktoré otázky je svedok povinný odpovedať. V prípade potreby môže súd predvolať svedka na súdne konanie, aby poskytol ústne svedectvo.

Ak sa svedok nemôže zúčastniť na súdnom pojednávaní v dôsledku choroby, vysokého veku, postihnutia alebo z nejakého iného oprávneného dôvodu, alebo ak je to potrebné z iného dôvodu, súd môže navštíviť svedka a vypočuť si jeho výpoveď.

Súd preskúma dôkazy priamo (paragraf 243 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Na overenie spoľahlivosti svedka môže súd využiť viaceré metódy uvedené v paragrafe 262 ods. 1 a 8 Občianskeho súdneho poriadku. Napríklad podľa odseku 1 súd zistí totožnosť svedka, jeho povolanie, vzdelanie, bydlisko, spojitosť s prejednávanou vecou a vzťah s účastníkmi konania. Pred podaním svedectva súd vysvetlí svedkovi povinnosť hovoriť pravdu a postup, akým môže odmietnuť poskytnutie svedectva. Podľa odseku 8 súd v prípade potreby kladie svedkovi ďalšie otázky počas celého vypočúvania s cieľom vyjasniť alebo doplniť svedectvo, prípadne zistiť pôvod svedkových poznatkov.

2. Znalecký posudok

Súd je oprávnený vyžiadať si na základe návrhu účastníka konania znalecký posudok, ak je potrebné objasniť okolnosti relevantné pre danú vec, ktoré si vyžadujú špecifické odborné znalosti. Pre zistenie informácií o zákonoch platných mimo Estónskej republiky, v rámci medzinárodného práva alebo v rámci zvykového práva môže súd na návrh účastníka konania alebo z vlastnej iniciatívy požiadať o posudok znalca v právnych záležitostiach. Ustanovenia týkajúce sa vypočúvania svedkov platia aj pre vypočúvanie osôb so špecifickými odbornými znalosťami zamerané na preukázanie okolností alebo udalostí, ktoré si vyžadujú špecifické odborné znalosti. Ak účastník konania predloží súdu písomný posudok osoby so špecifickými odbornými znalosťami a táto osoba nie je vypočutá ako svedok, tento posudok sa považuje za listinný dôkaz. Namiesto toho, aby súd nariadil vypracovanie znaleckého posudku, môže použiť znalecký posudok predložený na základe nariadenia súdu v rámci iného súdneho konania alebo znalecký posudok vypracovaný na základe nariadenia orgánu konajúceho v trestnej veci alebo vo veci prečinu, ak to zjednoduší konanie a ak súd môže predpokladať, že dokáže znalecký posudok v potrebnej miere využiť bez vypracovania nového znaleckého posudku. V takýchto prípadoch je možné klásť znalcovi ďalšie otázky alebo ho predvolať na súd na vypočutie.

Znalecký posudok vypracuje súdny znalec alebo iná kvalifikovaná osoba zamestnávaná štátnou súdnou inštitúciou, úradne schválený znalec alebo iná osoba so špecifickými odbornými znalosťami poverená súdom. Súd môže osobu poveriť vypracovaním znaleckého posudku, ak má táto osoba potrebné znalosti a skúsenosti. Ak je na vypracovanie znaleckého posudku k dispozícii úradne schválený znalec, iné osoby sa tým poveria, iba ak na to existuje primeraný dôvod. Ak sa strany dohodnú na znalcovi, súd môže túto osobu poveriť vypracovaním znaleckého posudku, ak táto osoba dokáže vykonávať činnosť znalca podľa zákona.

Účastníci konania môžu prostredníctvom súdu položiť znalcovi otázky. Súd určí, ktoré otázky si vyžadujú znalecký posudok. Súd musí uviesť dôvody na odmietnutie ktorejkoľvek z týchto otázok.

Znalec musí súdu predložiť znalecký posudok v písomnej podobe, pokiaľ súd nenariadi poskytnúť ho ústne alebo, so súhlasom znalca, v inej podobe. Znalecký posudok by mal obsahovať podrobný opis všetkých vykonaných skúmaní, závery vypracované ako výsledok týchto skúmaní a zdôvodnené odpovede na otázky súdu.

Znalec musí poskytnúť správny a zdôvodnený posudok ku všetkým položeným otázkam. Pri vypracovávaní znaleckého posudku môže znalec preskúmať všetky potrebné materiály k prípadu, podieľať sa na skúmaní dôkazov na súde a požadovať od súdu referenčné materiály a doplňujúce informácie.

Znalecký posudok sa zverejní počas súdneho konania. Pokiaľ sa znalecký posudok nepredkladá v písomnej podobe alebo vo formáte, ktorý sa dá previesť do písomnej podoby, znalec poskytne svoj posudok v rámci súdneho konania. Znalca, ktorý predložil svoj posudok v písomnej podobe alebo vo formáte, ktorý sa dá previesť do písomnej podoby, môže súd predvolať na súdne konanie na vypočutie. Súd môže znalca, ktorý predložil svoj posudok, predvolať na súdne konanie aj v prípade, že to požaduje jeden z dotknutých účastníkov konania.

Po preskúmaní znaleckého posudku môžu účastníci konania v rámci pojednávania klásť znalcovi otázky s cieľom objasniť posudok, ak bol znalec predvolaný na súd. Otázky tiež môžu vopred predložiť súdu a súd ich odovzdá znalcovi. Súd vylúči všetky nepodstatné otázky a otázky, ktoré nepatria do právomoci znalca.

Ustanovenia týkajúce sa vypočúvania svedkov platia aj pre vypočúvanie znalcov.

3. Písomné dôkazy

Listinný dôkaz má podobu písomného alebo iného dokumentu alebo podobného nosiča údajov, zachyteného prostredníctvom fotografie, videa, audiovizuálnych, elektronických alebo iných prostriedkov na záznam údajov, ktorý obsahuje informácie o skutočnostiach významných pre rozhodnutie v danej veci a ktorý je možné predložiť na súdnom konaní vo vnímateľnej podobe.

Úradné aj súkromné listy, rozhodnutia z iných prípadov a posudky všetkých osôb so špecifickými odbornými znalosťami, ktoré súdu predložia účastníci konania, sa tiež považujú za dokumenty.

Písomné dokumenty sa predkladajú ako originály alebo prepisy. Ak účastníci konania predložia originálne dokumenty spolu s prepisom, súd im môže originálne dokumenty vrátiť a do spisu uložiť kópiu prepisu overenú sudcom. Na požiadanie osôb, ktoré predložili písomné dokumenty, sa originálne dokumenty uložené v spise môžu vrátiť, keď rozhodnutie súdu nadobudne platnosť a konanie sa skončí. V spise sa uchová prepis dokumentu. Súd môže stanoviť lehotu na preskúmanie predloženého dokumentu, po ktorej uplynutí musí súd dokument vrátiť. V takých prípadoch sa v spise uchová prepis dokumentu. Ak bol dokument predložený vo forme prepisu, súd je oprávnený požadovať predloženie originálneho dokumentu alebo vysvetlenie okolností, ktoré zabránili predloženiu originálneho dokumentu. Ak sa požiadavky súdu nesplnia, súd musí rozhodnúť o dôkaznej hodnote prepisu dokumentu.

2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?

V občianskoprávných konaniach sa uplatňuje všeobecné pravidlo voľného hodnotenia dôkazov, ale so súhlasom dotknutých účastníkov konania sa môžu stanoviť obmedzenia. V paragrafe 232 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku sa uvádza, že pre súd nemá žiadny dôkaz vopred určenú váhu, pokiaľ sa účastníci konania nedohodnú inak. Účastníci konania sa teda môžu dohodnúť, že určitým dôkazom prisúdia rozhodujúcu váhu.

2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?

Áno. Z právnych predpisov alebo z dohody medzi účastníkmi konania môže vyplývať, že určitá skutočnosť sa môže preukázať iba dôkazom určitého druhu alebo v určitej forme.

2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?

Áno. Podľa paragrafu 254 Občianskeho súdneho poriadku je osoba predvolaná ako svedok povinná dostaviť sa na súd a podať pred súdom pravdivú výpoveď týkajúcu sa skutočností, ktoré sú jej známe.

2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?

Právo odmietnuť svedčiť majú tieto osoby:

1. potomkovia a predkovia navrhovateľa alebo odporcu;
2. súrodenec alebo nevlastný súrodenec navrhovateľa alebo odporcu; manžel/manželka tohto súrodenca alebo nevlastného súrodenca;
3. nevlastný rodič alebo pestún navrhovateľa alebo odporcu, nevlastné dieťa alebo dieťa zverené do pestúnskej starostlivosti navrhovateľa alebo odporcu;
4. adoptívny rodič alebo adoptované dieťa navrhovateľa alebo odporcu;
5. manžel/manželka navrhovateľa alebo odporcu; osoba žijúca v spoločnej domácnosti s navrhovateľom

alebo odporcom, rodičia tohto manžela/manželky alebo osoby žijúcej v spoločnej domácnosti, a to aj v prípade, že sa manželstvo alebo spoluzitie už skončilo.

Svedok môže odmietnuť svedčiť aj v prípade, ak by jeho svedectvo mohlo viesť k obvineniu z trestného činu alebo prečinu jeho samého alebo niektorej z uvedených osôb.

Svedok môže odmietnuť svedčiť o skutočnostiach, na ktoré sa vzťahuje zákon o štátnom tajomstve a tajných informáciách cudzích štátov (*riigisaladuse ja salastatud välisteabe seadus*).

Osoba využívajúca informácie na novinárske účely má právo odmietnuť svedčiť o skutočnostiach, ktoré by umožnili zistiť totožnosť osoby poskytujúcej informácie.

Bez ohľadu na uvedené skutočnosti svedok nesmie odmietnuť svedčiť o:

1. priebehu a obsahu transakcie, kvôli ktorej bol predvolaný ako svedok;
2. narodení a úmrtí členov rodiny;
3. skutočnosti týkajúcej sa majetkového vzťahu vyplývajúceho z rodinnoprávneho vzťahu;
4. konaní týkajúcom sa sporného právneho vzťahu, v ktorom svedok vystupuje ako právny predchodca alebo zástupca dotknutého účastníka konania.

2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?

Áno. Ak svedok odmietne svedčiť bez primeraného dôvodu, môže mu súd uložiť pokutu alebo rozhodnúť o jeho vzatí do väzby až na 14 dní. Svedka prepustia okamžite po podaní svedeckej výpovede alebo po skončení súdneho pojednávania v danej veci, alebo keď zanikne potreba vypočuť svedka.

Okrem toho svedok znáša procesné náklady, ktoré vznikli v dôsledku jeho odmietnutia svedčiť bez primeraného dôvodu.

2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?

V paragrafe 256 Občianskeho súdneho poriadku je stanovené, ktoré osoby sa nemôžu vypočúvať ako svedkovia. Kňazov náboženských spoločností registrovaných v Estónsku a ich pomocný personál nie je možné vypočúvať ani im klásť otázky týkajúce sa okolností, s ktorými sa im niekto zdôveril v rámci pastoračnej starostlivosti. Bez súhlasu osoby, voči ktorej bola uložená povinnosť mlčanlivosti, sa nemôžu vypočúvať ako svedkovia tieto osoby:

1. právni zástupcovia v občianskoprávných alebo správnych veciach, obhajcovia v trestnoprávných veciach alebo vo veciach prečinov a notári vo vzťahu ku skutočnostiam, o ktorých sa dozvedeli v súvislosti s výkonom svojej profesionálnej činnosti;
2. lekári, lekárnici alebo iní poskytovatelia zdravotnej starostlivosti vo vzťahu ku skutočnostiam týkajúcim sa pôvodu, umelého oplodnenia, rodiny alebo zdravia osoby;
3. iné osoby, ktoré pri výkone svojho povolania alebo profesionálnej či obchodnej činnosti prichádzajú do styku s dôvernými informáciami, ktoré podľa právnych predpisov nesmú zverejniť.

Bez súhlasu osoby, voči ktorej bola uložená povinnosť mlčanlivosti, nie je možné vypočúvať ani profesionálny pomocný personál uvedených osôb.

2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?

V paragrafe 262 Občianskeho súdneho poriadku je stanovený postup vypočúvania svedkov. Vypočutie svedka sa začne tým, že súd svedkovi vysvetlí predmet vypočutia a vyzve ho, aby uviedol všetko, čo vie o predmete vypočutia. Účastníci konania majú potom právo klásť svedkovi otázky prostredníctvom súdu. S povolením súdu môžu účastníci konania klásť otázky aj priamo.

Súd vylúči všetky zavádzajúce otázky a otázky, ktoré nesúvisia s danou vecou, ako aj otázky položené s cieľom odhaliť nové skutočnosti, ktoré neboli uvedené už predtým, a opakujúce sa otázky. Súdom je v prípade potreby oprávnený klásť počas celého vypočúvania ďalšie otázky s cieľom vyjasniť alebo doplniť svedectvo, prípadne zistiť pôvod svedkových poznatkov.

Podľa paragrafu 350 Občianskeho súdneho poriadku môže súd zorganizovať konanie vo forme konferenčného procesného konania tak, aby účastníci konania alebo ich zástupcovia či poradcovia mali možnosť byť v čase súdneho konania na inom mieste a vykonávať procesné úkony v reálnom čase na danom mieste. V rámci súdneho konania vo forme konferenčného procesného konania je tiež možné vypočuť svedka alebo znalca, ktorý sa nachádza na inom mieste, a účastník konania, ktorý sa nachádza na inom mieste, im môže klásť otázky.

V prípade súdneho pojednávania organizovaného vo forme konferenčného procesného konania musí byť zaručené právo každého účastníka konania na podávanie návrhov a žiadostí a na vyjadrovanie stanovísk k návrhom a žiadostiam iných účastníkov konania, pričom musia byť technicky bezpečným spôsobom zaistené ostatné podmienky súdneho pojednávania pri prenose obrazu a zvuku v reálnom čase medzi účastníkmi konania neprítomnými v priestoroch súdu a samotným súdom. So súhlasom účastníkov konania a svedka (v prípade nesporného konania iba so súhlasom svedka) môže byť svedok v rámci konferenčného procesného konania vypočutý aj telefonicky. Minister spravodlivosti môže stanoviť osobitné technické požiadavky na realizáciu súdneho konania vo forme konferenčného procesného konania.

3 Hodnotenie dôkazov

3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?

Podľa paragrafu 238 ods. 3 bodu 1 Občianskeho súdneho poriadku môže súd odmietnuť prijatie dôkazu a vrátiť ho, ak bol dôkaz získaný trestným činom alebo nezákonným porušením základného práva.

3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

Podľa paragrafu 267 Občianskeho súdneho poriadku má účastník konania, ktorý nie je schopný žiadnym ďalším dôkazom preukázať skutočnosť, ktorú je potrebné preukázať, alebo ktorý neposkytol žiadny ďalší dôkaz, právo požiadať, aby bola protistrana alebo tretia strana vypočutá pod prísahou s cieľom dokázať danú skutočnosť. V prípade právnickej osoby môže byť pod prísahou vypočutý jej právny zástupca.

Súd môže tiež pod prísahou vypočuť účastníka konania, ktorý má poskytnúť dôkaz týkajúci sa spornej skutočnosti, ak o to jeden účastník požiada a druhý účastník s tým súhlasí.

Bez ohľadu na požiadavky účastníkov konania a rozloženie dôkazného bremena môže súd z vlastnej iniciatívy pod prísahou vypočuť jedného alebo oboch účastníkov konania, ak na základe predchádzajúceho konania a poskytnutých a vykonaných dôkazov nie je súd schopný zaujať stanovisko k pravdivosti uvádzanej skutočnosti, ktorá sa má dokázať. Súd môže z vlastnej iniciatívy pod prísahou vypočuť účastníka konania, ktorý má poskytnúť dôkaz a chce poskytnúť výpoveď pod prísahou, aj bez súhlasu protistrany.

V rámci zjednodušeného a nesporného konania môže súd považovať výpoveď účastníka konania, ktorá nebola poskytnutá pod prísahou, za dostatočnú na dokázanie skutočnosti, pokiaľ z právnej úpravy príslušného druhu nesporného konania nevyplýva, že prípustné sú iba výpovede účastníkov konania pod prísahou. V rámci sporného konania nemôže byť súdne rozhodnutie založené na výpovedi účastníka konania, ktorá nebola poskytnutá pod prísahou.

■ Posledná aktualizácia: 18/04/2023

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.